

ÅKLAGARMYNDIGHETEN
Åklagarområde Stockholm
City åklagarkammare i Stockholm
Kammaråklagare Jens Nilsson

Överklagande

2020-03-18

Sida 1 (13)
Handling 682
Ärende AM-185044-13
Handläggare 111-50

SVEA HOVRÄTT

Ink 2020-03-27

Målnr
Aktbilaga

Till Svea hovrätt

STOCKHOLMS TINGSRÄTT
Avdelning 1

INKOM: 2020-03-18
MÅLNR: B 3964-17
AKTBIL: 185

SVEA HOVRÄTT

INKOM: 2020-03-27
MÅLNR: B 3597-20
AKTBIL: 1

**Överklagande av Stockholms tingsrätts dom den 26 februari 2020,
B 3964-17**

Klagande

Kammaråklagare Jens Nilsson, City åklagarkammare i Stockholm

Motpart

1. Elfver, Fredrik Rolf Christian
19740914-1673
Majrovägen 41, lgh 1203
122 49 ENSKEDE

Offentlig försvarare:

Åkermark, Johan
Brottsbyrån Advokaterna Åkermark AB
Pilgatan 24
112 23 STOCKHOLM

2. Bengtsson, Kent Erik Staffan
19561119-4670
Snäckebotorpsvägen 399
266 95 MUNKA-LJUNGBY

Saken

Häleri, grovt brott

Yrkanden

Jag begär att hovrätten, med ändring av tingsrättens dom, dömer Fredrik Elfver för häleri, grovt brott i sex fall i enlighet med åtalet med de justeringar som framgår av tingsrättens domsbilaga 1 samt med följande ytterligare justeringar:

- i åtalpunkt 1.1-1.3 läggs efter orden "Stockholms stad" i första stycket till "och under en period om en månad eller några månader dessförinnan i Stockholmsområdet",
- i åtalpunkt 1.6 läggs efter orden "Skåne län" i första stycket till "eller någonstans däremellan" och

- i bilaga 2 till stämningsansökan, tingsrättens domsbilaga 3, ska sjätte raden nedifrån på första sidan strykas (i enlighet med justeringarna i domsbilaga 1).

Jag begär även att hovrätten, med ändring av tingsrättens dom, bifaller Statens Historiska Museer genom Kungliga Myntkabinettets (KMK) skadeståndsyrkanden gentemot Fredrik Elfver, p. 1-5, med de justeringar som framgår av tingsrättens domsbilaga 1.

Jag begär även att hovrätten, med ändring av tingsrättens dom, bifaller KMK:s yrkande om bättre rätt till sju mynt gentemot Kent Bengtsson samt att mynten ska utges till KMK utan lösen, p. 6. För det fall detta yrkande ogillas även av hovrätten begär jag att hovrätten ska bifalla andrahandsyrkandet avseende skadestånd gentemot Fredrik Elfver.

Jag begär slutligen att hovrätten, med ändring av tingsrättens dom, i samband med dom i målet beslutar om kvarstad på så mycket av den tilltalades egendom att KMK:s fordran om 3 787 700 kronor kan antas bli täckt vid utmätning och att hovrätten förordnar att kvarstaden ska bestå till dess verkställighet kan ske, dock längst två månader efter lagakraftvunnen dom.

Grunder

Åtalspunkt 1.1-1.4 och 1.6

Tingsrätten har ogillat åtalet i dessa delar på grund av att man kommit fram till att åklagaren inte har bevisat att gärningarna inte är preskriberade.

Hur man ska beräkna preskriptionstiden för häleri var länge föremål för debatt i den juridiska litteraturen och en rad olika meningar hävdades. När det gäller sakhäleri kom Högsta domstolen (HD) 1984 med ett avgörande, NJA 1984 s. 564. HD skrev följande (mina understrykningar):

”Att låta preskriptionstid för hela häleribrottsligheten räknas först från det att gärningsmannens innehav av den aktuella egendomen upphörde medför i många fall att någon preskriptionstid inte börjar löpa eller i vart fall att preskriptionstiden börjar löpa först mycket lång tid efter det att den grundläggande hälerihandlingen företogs. En sådan ordning framstår inte som tillfredsställande från de synpunkter som uppstår preskriptionsinstitutet. Den synes inte heller väl förenlig med vad som får anses gälla beträffande preskriptionstid vid andra, närliggande brott. Vidare synes den föranleda vissa konsekvenser i fråga om förhållandet till andra brott, närmast stöldbrottet, som inte kan anses godtagbara.

Det nu sagda gäller åtminstone i huvudsak också när en hälares befattning med egendomen efter det att han mottagit den inte begränsar sig till att han har kvar den utan innefattar även ett eller flera förfaranden som i och för sig uppfyller de i lagtexten uppställda rekvisiten för häleri. I stort sett samma invändningar kan sålunda riktas mot en ordning, enligt vilken för sådana fall preskriptionstiden skulle räknas från det sista av

dessas förfaranden eller preskription skulle beräknas successivt för varje sådant förfarande för sig.

Mot bakgrunden av det anförda måste övervägande skäl anses tala för ståndpunkten att i princip preskriptionstiden räknas från den första handling som utgör ett fullbordat häleri och sålunda senare av gärningsmannen företagna åtgärder, varigenom han tillgodogör sig egendomen eller varigenom egendomens återställande till ägaren försvåras, inte inverkar på preskriptionstiden. Undantag från den angivna principen är visserligen tänkbara. Det får emellertid då förutsättas vara fråga om fall, där den eller de senare hälerihandlingarna inte kan anses naturligt ligga i linje med den första hälerihandlingen, eller om andra särpräglade situationer.

HD:s dom har ifrågasatts i den juridiska litteraturen. I Brottsbalkskommentaren skriver man t.ex. (se kommentaren till 35 kap. 4 § brottsbalken under rubriken "Häleri"):

"När det exempelvis gäller den handel som förekommer med stulna museiföremål och konstverk framstår det som tveksamt om det är försvarligt att en tjuv eller en hälare efter en tioårsperiod straffritt ska kunna försöka omsätta stöldgods. Möjligen kan dock omotiverade konsekvenser undvikas genom att HD [---] lämnat utrymme för undantag från de fastslagna huvudprinciperna (jfr RH 2010:29)."

I det sistnämnda rättsfallet, RH 2010:29, ansåg hovrätten att huvudprincipen skulle gälla och friade den tilltalade. Hovrätten konstaterade, liksom tingsrätten i det nu aktuella målet, att HD:s uttalanden inte gav någon närmare ledning för bedömande av när förhållandena ska anses som så särpräglade att ett undantag från huvudprincipen ska göras. Hovrätten ansåg dock att en vidareförsäljning av stöldgods i normalfallet skulle anses vara en sådan situation där huvudprincipen skulle gälla och att alltså en vidareförsäljning inte skulle ge upphov till att en ny preskriptionstid skulle börja räknas därifrån. Det ska noteras att tingsrätten och en skiljaktig domare i hovrätten i det refererade rättsfallet, under hänvisning till uttalandena ovan i Brottsbalkskommentaren, ansåg att det var motiverat att göra ett undantag från huvudprincipen och döma den tilltalade.

Det får med andra ord anses råda viss osäkerhet angående vilka situationer som HD avsåg i 1984 års fall som kan motivera avsteg från huvudprincipen. Detta kan bara klargöras genom ytterligare domstolspraxis.

Jag menar, i motsats till hovrättens majoritet i 2010 års fall men i likhet med minoriteten, att en försäljning av stöldgods på auktion eller på annat sätt inte kan anses naturligt ligga i linje med en tidigare hälerihandling att inneha stöldgodset. Jag menar i vart fall, främst med hänvisning till uttalandena i Brottsbalkskommentaren, att när det som i det nu aktuella målet handlar om ett åtal som avser handel med stulna museiföremål av mycket högt ekonomiskt och kulturhistoriskt värde finns det skäl att göra undantag från huvudprincipen

med åberopande av att det handlar om en särpräglad situation. Ny preskriptionstid ska då börja räknas vid försäljningen av godset, varför de nu åtalade gärningarna inte är preskriberade.

Eftersom tingsrätten ogillade åtalet i dessa delar på grund av preskription har tingsrätten inte prövat huruvida det är bevisat att de mynt som den tilltalade sålde är samma mynt som saknas hos KMK (utom såvitt avser mynten i åtalspunkt 1.6, där tingsrätten prövade frågan med negativt resultat i samband med KMK:s talan om bättre rätt till mynten, se nedan under rubriken "Bättre rätt"). Enligt min mening är detta bevisat bortom allt rimligt tvivel genom den omfattande muntliga och skriftliga bevisning som åberopats i målet. Jag går inte in närmare i detalj här eftersom det som sagt inte finns några domskäl att argumentera kring i denna del.

Åtalspunkt 1.5

I denna del har tingsrätten kommit fram till att det inte är bevisat att den tilltalade tagit befattning med ett sådant mynt som det här är fråga om, 5 rubel Peter III 1762. Jag menar att detta är en felaktig bedömning.

Vittnet Bernt Ahlström hann tyvärr avlida innan han kunde höras i tingsrätten varför hans polisförhör fick läsas upp i stället. Jag är naturligtvis ense med tingsrätten i att sådana uppgifter har ett klart lägre bevisvärde än ett muntligt förhör i rätten. Jag håller också med om att vittnet i polisförhören har lämnat i viss mån oklara och motstridiga uppgifter. Faktum kvarstår dock att vittnet i det sista polisförhöret uppgav samma sak som han uppgav i det första, nämligen att han köpt ett mynt av det aktuella slaget av den tilltalade.

Utan någon annan bevisning hade detta förstås inte räckt. Det har dock hittats fotografier av både åt- och frånsida av ett mynt av det aktuella slaget i den tilltalades hårddisk. Detta kunde han inte förklara under polisförhör, men i tingsrätten uppgav han att det kunde bero på att Ahlström lånat hans kamera eller att han hjälpt Ahlström att fotografera mynt. I motsats till tingsrätten anser jag inte att det är en rimlig förklaring. Till saken hör också att dessa fotografier har jämförts med fotografier från en schweizisk auktionskatalog av ett likadant mynt, vilket Ahlström bevisligen lämnat in för försäljning och som Ahlström hävdar är det mynt han fått av den tilltalade, och då har Nationellt forensiskt centrum kommit fram till att resultaten mycket starkt talar för att det är samma mynt på fotografierna (grad +3 av 4 möjliga). Detta visar med styrka att Ahlströms uppgifter har varit riktiga.

Skadestånd

Om åtalen i åtalspunkt 1.1-1.5 bifalls blir det en naturlig följd att även skadeståndskraven i p. 1-5 bifalls. Beloppen grundar sig på de

försäljningspriser som mynten inbringade på auktion och i ett fall på det belopp som Ahlström överförde till den tilltalades bankkonto.

Bättre rätt

Före försäljningen skickade den tilltalade bilder av åtta mynt till den tilltänkta köparen Kent Bengtsson. Bilderna som skickades var numrerade på samma sätt som bilder av 13 liknande mynt i ett dokument som hittades i den tilltalades rum på Stockholms universitet. Bild 042, som skickades till Bengtsson och som föreställde ett mynt som Bengtsson till slut inte fick köpa, överensstämde med ett mynt som hittades i en påse märkt "42" i den tilltalades forskningsmaterial på KMK. Mynten i dessa påsar tillhör ostridigt KMK.

I dokumentet som hittades i den tilltalades rum fanns som sagt bilder av 13 mynt. I de fyra fall där mynten i påsarna hos KMK med motsvarande nummer fanns kvar kunde man se att bilderna överensstämde med mynten i påsarna. Tingsrätten anmärker här att det inte framgår vem som gjort jämförelsen i förundersökningsprotokollet, men jag hävdar att det inte spelar någon roll. Vem som helst som ser bilderna kan lätt konstatera att det är samma typ av mynt i påsarna som på motsvarande bilder i dokumentet från den tilltalades rum. Man ska också komma ihåg att det även beträffande myntet i påse 42 syns tydligt att det är samma slags mynt som på bild 042 som skickades till Bengtsson. Med tanke på hur många olika sorters mynt av det här slaget som finns kan allt detta omöjligen vara en slump.

Den nya bevisningen i hovrätten (se nedan p. 42 under rubriken "Övrig bevisning") visar att den tilltalade vid ett och samma tillfälle fotograferade de åtta mynt som han skickade bilder av till Bengtsson, mitt däribland mynt 042 som Bengtsson inte fick köpa och som numera är tillbaka i påse 42 hos KMK. Detta talar ytterligare för att de andra sju mynten, som Bengtsson köpte och som åtalet omfattar, också funnits i påsar i samma serie som påse 42 hos KMK och därför tillhör KMK.

Till detta kommer att påsarna med de sju nummer som motsvarar mynten som såldes till Bengtsson saknas hos KMK. Även om det finns andra påsar som saknas i serien är det osannolikt att detta också är en slump. Inga andra påsar i den tilltalades forskningsmaterial på KMK hade för övrigt numrering.

Vidare har den tilltalade i ett mejl till Bengtsson lämnat felaktiga uppgifter om vem som var ägare till mynten och bett Bengtsson att dela upp betalningen i två delar och skriva "återbetalning lån" vid överföringen av betalningen.

Vid en sammantagen bedömning måste det anses bevisat att de aktuella sju mynten tillhör KMK och olovligen har stulits därifrån. Det är därför inte

möjligt för Bengtsson att göra ett godtrosvärd förvärf av mynten utan de ska återställas till KMK.

Kvarstad

Det kan skäligen befaras att den tilltalade genom att avvika eller genom att undanskaffa egendom eller på annat sätt undandrar sig att betala det skadestånd till KMK som kan antas komma att på grund av brotten ådömas honom (skadeståndsyrkande p. 1-5). Beloppet 3 787 700 kronor är så stort att det får anses finnas en abstrakt undandraganderisk som är tillräcklig (se NJA 1992 s. 154 och RH 2011:68).

Bevisning

Muntlig bevisning

Förhör med den tilltalade **Fredrik Elfver**.

Presentationsform: Hänvisning till videoupptagning vid tingsrätten.

Vittnesförhör med **Ulrika Bornestaf** angående de inventeringar som gjorts på Kungliga Myntkabinettet och hennes kännedom om Fredrik Elfver haft en myntsamling för att bevisa att Kungliga Myntkabinettet saknar de mynt som omfattas av åtalet, att Elfvers uppgifter om var han förvärvat mynten ifrån inte rimligen kan stämma och att Elfver aldrig nämnt att han haft någon myntsamling av det här slaget.

Presentationsform: Hänvisning till videoupptagning vid tingsrätten.

Vittnesförhör med **Torbjörn Sundquist** angående de inventeringar som gjorts på Kungliga Myntkabinettet och hans kännedom om Fredrik Elfver haft en myntsamling för att bevisa att Kungliga Myntkabinettet saknar de mynt som omfattas av åtalet, att Elfvers uppgifter om var han förvärvat mynten ifrån inte rimligen kan stämma och att Elfver aldrig nämnt att han haft någon myntsamling av det här slaget.

Presentationsform: Hänvisning till videoupptagning vid tingsrätten.

Vittnesförhör med **Ian Wiséhn** angående noteringar som han gjort angående två av mynten i åtalspunkt 1.1 för att bevisa att Kungliga Myntkabinettet saknar sådana mynt.

Presentationsform: Uppläsning av polisförhör, förundersökningsprotokoll s. 1265-1266 (vittnet har av tingsrätten konstaterats vara oförmöget att vittna på grund av sjukdom).

Vittnesförhör med **Inger Hammarberg** angående ett mynt familjerubel 1836 för att bevisa att hon flyttade myntet någon gång efter 1996 till en myntbricka där det inte längre finns.

Presentationsform: Hänvisning till videoupptagning vid tingsrätten.

Vittnesförhör med **Stefan Anderberg** angående hans kännedom om Fredrik Elfver haft en myntsamling för att bevisa att Elfver aldrig nämnt att han haft någon myntsamling av det här slaget.

Presentationsform: Hänvisning till videoupptagning vid tingsrätten.

Vittnesförhör med **Dennis Pettersson** angående de mynt som Fredrik Elfver sålde via Aurum Auktioner nr 5 och 6 för att bevisa att Elfver inte angav någon proveniens på föremålen och att Elfver uppgav att han var ombud för en säljare och inte sålde för egen räkning.

Presentationsform: Hänvisning till videoupptagning vid tingsrätten.

Vittnesförhör med **Ingemar Wallin** angående ett mynt 2½ dollar 1829 som såldes på Aurum Auktioner nr 6 för att bevisa att det är samma mynt som sedan såldes på auktion i USA.

Presentationsform: Hänvisning till videoupptagning vid tingsrätten.

Vittnesförhör med **Dan Carlberg** angående de mynt som Fredrik Elfver sålde via MISAB auktion nr 9 för att bevisa att Elfver inte angav någon proveniens på mynten, att Elfver uppgav att han var ombud för en säljare och inte sålde för egen räkning och att Elfver aldrig nämnt att han haft någon myntsamling av det här slaget.

Presentationsform: Hänvisning till videoupptagning vid tingsrätten.

Vittnesförhör med **Bernt Ahlström** angående de två mynten i åtalspunkt 1.4 och 1.5 och hans kännedom om Fredrik Elfver haft en myntsamling för att bevisa att Ahlström fick eller köpte dessa mynt av Fredrik Elfver, att Elfvers uppgifter om var han förvärvat mynten ifrån inte rimligen kan stämma och att Elfver aldrig nämnt att han haft någon myntsamling av det här slaget.

Presentationsform: Uppläsning av polisförhör, minnesanteckning och pm, förundersökningsprotokoll s. 1324-1331 och 1335-1339 (vittnet har avlidit).

Förhör med motparten **Kent Bengtsson** angående mynten i åtalspunkt 1.6 för att bevisa att Fredrik Elfver sålde mynten till Bengtsson och att Elfver uppgav att han var ombud för en säljare och inte sålde för egen räkning.

Presentationsform: Hänvisning till videoupptagning vid tingsrätten.

Vittnesförhör med **Hans Hirsch** angående de mynt som Fredrik Elfver sålde vid de aktuella auktionerna, mynten i åtalspunkt 1.6, ett mynt 2½ dollar 1829 som såldes på auktion i USA och hans kännedom om Fredrik Elfver haft en myntsamling för att bevisa att myntet 2½ dollar 1829 är samma mynt som saknas på Kungliga Myntkabinettet, att Elfvers uppgifter om var han förvärvat mynten ifrån inte rimligen kan stämma och att Elfver aldrig nämnt att han haft någon myntsamling av det här slaget.

Presentationsform: Hänvisning till videoupptagning vid tingsrätten.

Vittnesförhör med **Ulf Nordlind** angående de mynt som Fredrik Elfver sålde vid de aktuella auktionerna och hans kännedom om Fredrik Elfver haft en myntsamling för att bevisa att Elfvers uppgifter om var han förvärvat mynten ifrån inte rimligen kan stämma och att Elfver aldrig nämnt att han haft någon myntsamling av det här slaget.

Presentationsform: Hänvisning till videoupptagning vid tingsrätten.

Vittnesförhör med **Bjarne Ahlström** angående de mynt som Fredrik Elfver sålde vid de aktuella auktionerna och hans kännedom om Fredrik Elfver haft en myntsamling för att bevisa att Elfvers uppgifter om var han förvärvat mynten ifrån inte rimligen kan stämma och att Elfver aldrig nämnt att han haft någon myntsamling av det här slaget.

Presentationsform: Uppläsning av polisförhör, förundersökningsprotokoll s. 1302-1306 (vittnet har avlidit).

Vittnesförhör med **Lars Lagerqvist** angående de mynt som Fredrik Elfver sålde vid de aktuella auktionerna och hans kännedom om Fredrik Elfver haft en myntsamling för att bevisa att Elfvers uppgifter om var han förvärvat mynten ifrån inte rimligen kan stämma och att Elfver aldrig nämnt att han haft någon myntsamling av det här slaget.

Presentationsform: Hänvisning till videoupptagning vid tingsrätten.

Vittnesförhör med **Kenneth Jonsson** angående de mynt som Fredrik Elfver sålde vid de aktuella auktionerna, mynten i åtalpunkt 1.6 och hans kännedom om Fredrik Elfver haft en myntsamling för att bevisa att det inte är rimligt att Elfver skulle kunna ha förvärvat de aktuella mynten på legal väg, att Elfvers uppgifter om var han förvärvat mynten ifrån inte rimligen kan stämma och att Elfver aldrig nämnt att han haft någon myntsamling av det här slaget.

Presentationsform: Hänvisning till videoupptagning vid tingsrätten **samt tilläggsförhör avseende den nya skriftliga bevisningen i punkt 42 nedan som tagits fram av Jonsson (15 minuter).**

Vittnesförhör med **Line Bjerg** angående mynten i åtalpunkt 1.6 för att bevisa att mynten är mycket sällsynta och ser ut att ha legat i samling(ar) under mycket lång tid.

Presentationsform: Hänvisning till videoupptagning vid tingsrätten (med dansk tolk).

Vittnesförhör med **Bo Gunnarsson** angående mynten i åtalpunkt 1.6 för att bevisa att mynten är mycket sällsynta.

Presentationsform: Hänvisning till videoupptagning vid tingsrätten.

Vittnesförhör med **Sonny Serrestam** angående hans kännedom om Ted Malmstedts innehav av mynt för att bevisa att Fredrik Elfvers uppgifter om var han förvärvat en del av mynten ifrån inte rimligen kan stämma.

Presentationsform: Hänvisning till videoupptagning vid tingsrätten.

Vittnesförhör med **Rolf Sjöberg** angående hans kännedom om Ted Malmstedts innehav av mynt för att bevisa att Fredrik Elfvers uppgifter om var han förvärvat en del av mynten ifrån inte rimligen kan stämma.

Presentationsform: Hänvisning till videoupptagning vid tingsrätten.

Vittnesförhör med **Sonja Ekström Liakos** angående hennes kännedom om Tord Ekströms innehav av mynt för att bevisa att Fredrik Elfvers uppgifter om var han förvärvat en del av mynten ifrån inte rimligen kan stämma.

Presentationsform: Hänvisning till videoupptagning vid tingsrätten.

Övrig bevisning

1. Anmälan och underlag (förundersökningsprotokoll s. 35, 38, 68, 82, 90, 93-94, 96, 102, 117-118, 121, 123, 152-155, 292-293, 295-297, 300-301, 303-305, 307, 309-311, 432-433, 435, 449, 463-464, 485, 497-498, 500-504, 506, 508, 585, 587-588, 594, 671-672, 674-676, 678, 1221, 1268 och tilläggsprotokoll 2) för att bevisa att Kungliga Myntkabinettet saknar mynten i åtalpunkt 1.1.

2. Lista över föremål som såldes av Fredrik Elfver vid Aurum Auktioner nr 5 (förundersökningsprotokoll s. 657-662) för att bevisa att han då sålde föremål som i stor utsträckning saknas vid Kungliga Myntkabinettet i åtalpunkt 1.1.

3. Utdrag ur två artiklar och en myntbok (förundersökningsprotokoll s. 664-667, 686 och 1211) för att bevisa att ett av mynten i åtalpunkt 1.1 är extremt sällsynt och värdefullt.

4. Anmälan och underlag (förundersökningsprotokoll s. 26, 29-31, 33-36, 38-40, 54-55, 58, 60-61, 65, 67-70, 72-74, 80-85, 88-89, 95, 117-121, 123, 143-145, 152-155, 158-163, 182, 228, 235-236, 242-243, 292-297, 300, 302-310, 329, 341-346, 351-355, 363, 373-376, 395, 405, 407-417, 420-427, 430, 438, 440-442, 449, 452, 458, 463-464, 472, 476, 482, 496-512, 514, 516, 518-520, 524-525, 584, 594, 696, 714, 722, 1222-1228, 1280-1283 och tilläggsprotokoll 2) för att bevisa att Kungliga Myntkabinettet saknar mynten i åtalpunkt 1.2.

5. Lista över föremål som såldes av Fredrik Elfver vid Aurum Auktioner nr 6 (förundersökningsprotokoll s. 688-694) för att bevisa att han då sålde föremål som i stor utsträckning saknas vid Kungliga Myntkabinettet i åtalpunkt 1.2.

6. Utdrag ur myntbok (förundersökningsprotokoll s. 636 och 642) för att bevisa att två av mynten i åtalpunkt 1.2 är extremt sällsynta.

7. Skärmdump från Internet (förundersökningsprotokoll s. 720) för att bevisa att ett av mynten i åtalpunkt 1.2 är mycket sällsynt.
8. Utkvittering av nummerspade (förundersökningsprotokoll s. 1122) för att bevisa att ett av mynten i åtalpunkt 1.2 såldes till ett företag i USA.
9. Bildjämförelser (förundersökningsprotokoll s. 716-719) för att tekniskt bevisa att ett av mynten i åtalpunkt 1.2 kommer från Kungliga Myntkabinettet.
10. Spårundersökningsprotokoll (förundersökningsprotokoll s. 1067-1070) för att tekniskt bevisa att ett av mynten i åtalpunkt 1.2 kommer från Kungliga Myntkabinettet.
11. Spårundersökningsprotokoll (förundersökningsprotokoll s. 1075-1079) för att tekniskt bevisa att två av mynten i åtalpunkt 1.2 kommer från Kungliga Myntkabinettet.
12. Spårundersökningsprotokoll (förundersökningsprotokoll s. 1081-1084) för att tekniskt bevisa att ett av mynten i åtalpunkt 1.2 kommer från Kungliga Myntkabinettet.
13. Anmälan och underlag (förundersökningsprotokoll s. 428, 435, 453, 455, 477, 479, 483, 875, 877 och 879) för att bevisa att Kungliga Myntkabinettet saknar mynten i åtalpunkt 1.3.
14. Lista över föremål som såldes av Fredrik Elfver vid MISAB auktion nr 9 jämte bilder (förundersökningsprotokoll s. 861, 863-864 och 869-872) för att bevisa att han då sålde föremål som i stor utsträckning saknas vid Kungliga Myntkabinettet i åtalpunkt 1.3.
15. Anmälan och underlag (förundersökningsprotokoll s. 447, 458, 470, 482, 738-740 och 742) för att bevisa att Kungliga Myntkabinettet saknar myntet i åtalpunkt 1.4.
16. Anmälan och underlag (förundersökningsprotokoll s. 447, 458, 469, 482, 738-740 och 742) för att bevisa att Kungliga Myntkabinettet saknar myntet i åtalpunkt 1.5.
17. Utdrag ur mejl (förundersökningsprotokoll s. 736) för att bevisa hur man kan se skillnad på mynten i åtalpunkt 1.4 och 1.5.

18. Utdrag ur auktionskatalog (förundersökningsprotokoll s. 748) för att bevisa att myntet i åtalspunkt 1.4 såldes av Bernt Ahlström i Storbritannien 2011 och att myntet är extremt värdefullt.

19. Bildjämförelser (förundersökningsprotokoll s. 748-749) för att bevisa att Fredrik Elfver sparar en bild av myntet i åtalspunkt 1.4 på en hårddisk.

20. Utdrag ur auktionskatalog (förundersökningsprotokoll s. 744) för att bevisa att myntet i åtalspunkt 1.5 såldes av Bernt Ahlström i Schweiz 2014 och att myntet är extremt värdefullt.

21. Rättshjälpsbegäran med svar (förundersökningsprotokoll s. 751-754 och 756-767) för att bevisa att myntet i åtalspunkt 1.5 såldes av Bernt Ahlström i Schweiz 2014 och att myntet är extremt värdefullt.

22. Bildjämförelser (förundersökningsprotokoll s. 746) för att bevisa att Fredrik Elfver fotograferat myntet i åtalspunkt 1.5 eller i vart fall sparar en bild av myntet på en hårddisk.

23. Protokoll över datorundersökning (förundersökningsprotokoll s. 1094-1106) för att bevisa att Fredrik Elfver sparar en bild av myntet i åtalspunkt 1.4 på en hårddisk och att han fotograferat myntet i åtalspunkt 1.5 eller i vart fall sparar en bild av myntet på en hårddisk.

24. Bild som Fredrik Elfver skickat digitalt, med tillhörande s.k. metadata (förundersökningsprotokoll s. 1111) för att bevisa att Fredrik Elfver sparar en bild av myntet i åtalspunkt 1.4 på en hårddisk och att han fotograferat myntet i åtalspunkt 1.5 eller i vart fall sparar en bild av myntet på en hårddisk.

25. Sakkunnigutlåtande (tilläggsprotokoll 3 s. 1-12) för att bevisa att Fredrik Elfver sparar en bild av myntet i åtalspunkt 1.4 på en hårddisk och att han fotograferat myntet i åtalspunkt 1.5 eller i vart fall sparar en bild av myntet på en hårddisk.

26. Beslagsprotokoll (förundersökningsprotokoll s. 1006-1008) för att bevisa att mynten i åtalspunkt 1.6 togs i beslag hos Kent Bengtsson, som köpte dem av Fredrik Elfver.

27. Bilder och bildjämförelser (förundersökningsprotokoll s. 769-775, 789-793 och 1343-1344) för att bevisa att mynten i åtalspunkt 1.6 kommer från Kungliga Myntkabinettet.

28. Dokument med bilder av mynt hittat i Fredrik Elfvers tjänsterum på Stockholms universitet (förundersökningsprotokoll s. 778-781) för att bevisa att mynten i åtalpunkt 1.6 kommer från Kungliga Myntkabinettet.
29. Bilder av mynt och myntpåsar som finns kvar hos Kungliga Myntkabinettet (förundersökningsprotokoll s. 783, 785-787 och 795-819) för att bevisa att mynten i åtalpunkt 1.6 kommer från Kungliga Myntkabinettet.
30. Förteckning (förundersökningsprotokoll s. 821) för att bevisa att mynten i åtalpunkt 1.6 kommer från Kungliga Myntkabinettet.
31. Mejl från Fredrik Elfver till Kent Bengtsson angående mynten i åtalpunkt 1.6 (förundersökningsprotokoll s. 1353) för att bevisa att Elfver uppgav att han var ombud för en säljare och inte sålde för egen räkning.
32. Utdrag ur myntbok angående ett av mynten i åtalpunkt 1.6 (förundersökningsprotokoll s. 1365) för att bevisa att myntet är mycket ovanligt.
33. Utlåtande (förundersökningsprotokoll s. 604) för att bevisa att de aktuella mynten har ett betydande kulturhistoriskt värde.
34. Fotografier av utrymme i Kungliga Myntkabinettet där fotografier av föremål förvaras (förundersökningsprotokoll s. 624-626) för att bevisa att fotografier av flertalet av de aktuella mynten saknas.
35. Listor över föremål som sålts av Fredrik Elfver vid andra auktioner (förundersökningsprotokoll s. 651-655, 856-857 och 859) för att bevisa att han då i princip endast sålde föremål med relativt låga värden.
36. Ekonomisk översikt (förundersökningsprotokoll s. 880-884 och 900) för att bevisa att Fredrik Elfver inte hade en ekonomi som förklarar hur han kunnat förvärva mynt i den utsträckning som han sedan sålt.
37. Brev från Fredrik Elfver till Skatteverket (förundersökningsprotokoll s. 886) för att bevisa att han där påstod att alla mynten som såldes vid Aurum Auktioner nr 5, åtalpunkt 1.1, utgjordes av ett arv.
38. Kontoutdrag och handlingar kring funna kvitton och fakturor (förundersökningsprotokoll s. 889-899 och 901-908) för att bevisa att Fredrik Elfver sålde de aktuella mynten för egen räkning och att betalningen han erhöll till stor del gick åt till att köpa böcker.

39. Bouppteckningar efter Fredrik Elfvers morfar och morbror (förundersökningsprotokoll s. 914-920 och 922-923) till styrkande av att Fredrik Elfver inte ärvde någon värdefull myntsamling efter sin morfar.

40. Pm (förundersökningsprotokoll s. 947-948) för att bevisa att Fredrik Elfvers uppgifter om var han köpt en del av de aktuella mynten inte stämmer.

41. Dokument som hittats i Fredrik Elfvers hårddisk (tilläggsprotokoll 1 s. 3) för att bevisa att han, efter att han kan ha fått kännedom om att polisen hade börjat arbeta med ärendet, upprättade en handling som kan tolkas som ett erkännande.

42. Fotografier av mynt som hittats i Fredrik Elfvers hårddisk (bilaga till överklagandet) för att bevisa att mynten i åtalspunkt 1.6 kommer från Kungliga Myntkabinettet. (Ny bevisning i hovrätten som framkommit efter tingsrättens dom.)

Handläggning

Den tilltalade bör närvara personligen.

Jens Nilsson